РЕШЕНИЕ №1868

София, 12.02.2021

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на двадесети януари две хиляди и двадесет и първа година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РОСЕН ВАСИЛЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СИБИЛА СИМЕОНОВА
АЛЕКСАНДЪР МИТРЕВ

при секретар С.П. и с участието на прокурора Тодор Мерджанов изслуша докладваното от съдията СИБИЛА СИМЕОНОВА по адм. дело №12300/2020.

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.76, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ).

Образувано е по касационен протест на Окръжна прокуратура – гр. Враца, чрез прокурор В. Вътов против Решение №304/27.08.2020г., постановено по адм. дело №195/2020г. по описа на Административен съд – Враца, в частта, с която е отхвърлен протестът срещу т.1 от Решение №РС-57-19-024 от 19.02.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което не е установен конфликт на интереси по отношение на М. Николова – кмет на община К. за мандат 2015г. – 2019г. Наведени са възражения за неправилно приложение на материалния закон. Развити са съображения, че е нарушена забраната на чл.8 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (ЗПУКИ - отм.). Поддържа се становище, че КПКОНПИ е следвало да приеме решение за установяване на конфликт на интереси по чл.27, ал.2 ЗПУКИ (отм.) и за нарушение на чл.58 ЗПКОНПИ по отношение на заповеди №346, №347 и №349 от 05.07.2018г. Иска се отмяна на първоинстанционното решение, в протестираната част и вместо него постановяване на друго по съществото на спора, с което да се отмени Решение №РС-57-19-024 от 19.02.2020г. на КПКОНПИ, в частта по т.1 и да се установи конфликт на интереси по отношение на М. Николова, алтернативно да се върне преписката на административния орган за ново произнасяне с указания по тълкуването и прилагането на закона.

По делото е постъпила и касационна жалба от М. Николова, чрез процесуални представители адвокат А.К. от САК и адвокат И.Ш. от САК, с която се обжалва Решение №304/27.08.2020г., постановено по адм. дело №195/2020г. по описа на Административен съд – Враца, в частта, в която е отхвърлена жалбата й против Решение №РС-57-19-024 от 19.02.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, в частта, в която е установен конфликт на интереси по т.2 до т.10 и са й наложени глоби в размер на 5 000 лева (пет хиляди лева) по всяка една от т.2 до т.10, включително и в частта, в която се отнемат в полза на община К. сумите по т.5, т.7 и т.10 и по отношение на разноските. Наведените в жалбата

възражения за допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, довели до неправилно приложение на нормите, установени в чл.8, изр. второ от ЗПУКИ (отм.) и чл.3, т.8 от ЗПУКИ (отм.), респ. чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ, чл.58 ЗПКОНПИ, във връзка с §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.) и необоснованост на първоинстанционния съдебен акт представляват касационни основания по чл.209, т.3 АПК. Иска се отмяна на първоинстанционното решение, в обжалваните части и вместо него постановяване на друго по съществото на спора, с което да се отмени Решение №РС-57-19-024 от 19.02.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, в частта, в която по отношение на М. Николова е установен конфликт на интереси по т.2 до т.10 и са й наложени глоби в размер на 5000 лева (пет хиляди лева) по всяка една точка от т.2 до т.10, включително и в частта, в която се отнемат в полза на община К. сумите по т.5, т.7 и т.10. Претендира се присъждане на съдебни разноски.

Ответникът - Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, чрез процесуален представител юрисконсулт М., оспорва основателността на касационния протест и касационната жалба. Намира първоинстанционното решение за правилно и законосъобразно, поради което счита, че същото следва да бъде оставено в сила. Претендира се присъждане на разноски и се прави възражение за прекомерност на заплатеното от касатора Николова адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Върховна административна прокуратура дава заключение за основателност на протеста на Окръжна прокуратура – гр. Враца и неоснователност на касационната жалба на М. Николова.

Върховният административен съд - шесто отделение, намира касационния протест и касационната жалба за процесуално допустими, като подадени в преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 АПК, от страни с правен интерес по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, за които решението, в обжалваните части е неблагоприятно, срещу подлежащ на касационно оспорване съдебен акт. Разгледани по същество, на основанията посочени в тях и след проверка на решението за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, съгласно чл.218, ал.2 от АПК, касационният протест е неоснователен, а касационната жалба е основателна.

При извършване преценка по прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение, в съответствие с чл.220 АПК, настоящият състав приема от правна страна следното:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в първоинстанционното производство е Решение №РС-57-19-024 от 19.02.2020г. на КПКОНПИ. С оспореното решение по т.1 КПКОНПИ не установява конфликт на интереси по отношение на М. Николова – кмет на община К. за мандат 2015г.- 2019г. и в това ѝ качество, лице заемащо публична длъжност по чл.3, т.8 от ЗПУКИ (отм.), респ. лице, заемащо висша публична длъжност по чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ, във връзка с упражнени правомощия по служба, а именно - издаване на Заповед №230/14.05.2016г., Заповед №232/14.05.2016г., Заповед №478/04.07.2017г., Заповед №231/14.05.2016г., Заповед №479/04.07.2017г. и Заповед №229/14.05.2016г., утвърждаване на Протокол №3/10.05.2016г., Протокол №5/10.05.2016г., Протокол №2/10.05.2016г., Протокол №4/10.05.2016г., Протокол

№5/21.07.2017г., Протокол №4/21.07.2017г., Протокол №1/22.06.2018г., Протокол №2/22.06.2018г., Протокол №4/22.06.2018г., издаване на Заповед за възлагане №312/11.05.2016г., Заповед за възлагане №314/11.05.2016г., Заповед за възлагане №311/11.05.2016г., Заповед за възлагане №313/11.05.2016г., Заповед за възлагане №518/25.07.2017г., Заповед за възлагане №517/25.07.2017г., Заповед за възлагане №346/05.07.2018г., Заповед за възлагане №347/05.07.2018г., Заповед за възлагане №349/05.07.2018г., поради липса на частен интерес, нейн или на свързаното с нея лице ЕТ „***".

В частта по т.1 Решение №РС-57-19-024 от 19.02.2020г. на КПКОНПИ е протестирано от прокурор при Окръжна прокуратура – Враца. Първоинстанционният съд отхвърля протеста, като приема, че с издаването на горецитираните заповеди, с които са открити публични търгове за отдаване под наем на земеделски земи, собственост на Община К. и са назначени комисии, които да ги проведат, както и с утвърждаването на горецитираните протоколи и издаването на заповедите за възлагане, Николова е упражнила свои правомощия по служба в качеството си на лице заемащо публична длъжност по чл.3, т.8 от ЗПУКИ (отм.), респ. лице, заемащо висша публична длъжност по чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ, при липса на частен интерес или на свързано с нея лице. Развити са съображения за обоснованост на изводите на КПКОНПИ, с оглед преценката на посочените актове като такива, които сами по себе си не водят до облага за жалбоподателката или за свързано с нея лице, тъй като същите са част от процедура по провеждане на публични търгове за отдаване под наем на земеделски земи. Прието е, че посочените актове, с оглед основанието за тяхното издаване/утвърждаване, съдържание и правни последици са етапи от процедура, за приключване на фактическия състав на която е необходимо сключването на договор. Формиран е решаващ мотив, съобразно който КПКОНПИ законосъобразно е приела, че липсата на облага обуславя и липсата на частен интерес, съответно липсата на конфликт на интереси.

В частта по т.2 до т.10 от Решение №РС-57-19-024 от 19.02.2020г. КПКОНПИ установява конфликт на интереси по отношение на М. Николова – кмет на община К. за това, че в качеството ѝ на лице, заемащо публична длъжност по чл.3, т.8 от ЗПУКИ (отм.), респ. лице, заемащо висша публична длъжност по чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ е сключила Договор за наем на земеделска земя №1/09.06.2016г., Договор за наем на земеделска земя №2/09.06.2016г., Договор за наем на земеделска земя №3/09.06.2016г., Договор за наем на земеделска земя №4/09.06.2016г., Договор за наем на земеделска земя №1/26.09.2017г., Договор за наем на земеделска земя №2/26.09.2017г., Договор за наем на земеделска земя №2/25.07.2018г., Договор за наем на земеделска земя №3/25.07.2018г. и Договор за наем на земеделска земя №4/25.07.2018г., в частен интерес на свързаното с нея лице ЕТ „***". Във всеки от конкретните случаи Комисията е наложила административно наказание „глоба“ в размер на 5 000 лева (пет хиляди лева). На основание чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ в полза на община К. е отнето и нетното възнаграждение за дните 09.06.2016г., 26.09.2017г., 25.07.2018г., получено от деянията, породили конфликт на интереси.

Първоинстанционният съд отхвърля жалбата на М. Николова, като приема, че заеманата от същата длъжност – кмет на община К. предпоставя спрямо нея приложимостта на забраните и ограниченията, въведени с чл.8 от ЗПУКИ (отм.), респ. чл.58 от ЗПКОНПИ. Развити са съображения,

че за осъществяването на състава на посочената разпоредба е без значение обстоятелството дали лицето, заемащо публична длъжност по чл.3, т.8 от ЗПУКИ (отм.), респ. лице, заемащо висша публична длъжност по чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ действа в условията на оперативна самостоятелност или при условията на обвързана компетентност. Посочено е, че конфликтът на интереси е деяние, което е в отклонение и противоречие на публичния интерес и предполага наличието на частен интерес на задълженото лице, без да е необходимо този частен интерес да е реализиран. Изложени са мотиви, съобразно които постигането на резултат не е необходимо, достатъчно е частният интерес да съществува като възможност. По горните съображения, първоинстанционният съд намира, че поведението на жалбоподателката е квалифицирано правилно от органа – КПКОНПИ, като нарушение на чл.8 изр. второ от ЗПУКИ (отм.), респ. чл.58, изр. второ от ЗПКОНПИ.

Първоинстанционното решение е валидно и допустимо, но частично неправилно.

Обжалваното решение на КПКОНПИ е издадено от компетентния колективен специализиран административен орган, разполагащ с правомощие да установи конфликт на интереси, да наложи глоба по чл.171 от ЗПКОНПИ, като определи нейния размер и постанови отнемане по чл.81 от същия закон. Не се установяват съществени нарушения на административнопроцесуалните правила на чл.74, ал.1 и 2 от ЗПКОНПИ. Изтичането на сроковете по чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ не преклудира правомощието на КПКОНПИ да се произнесе с мотивирано писмено решение за установяване на конфликт на интереси по реда на глава осма от закона. Не е налице особена законова норма, забраняваща извършването на процесуални действия след изтичане на продължения едномесечен срок по чл.74, ал.1, изр.2 от ЗПКОНПИ. Не съществува и изрична законова разпоредба, предвиждаща прекратяване на административното производство по установяване на конфликт на интереси след изтичането на сроковете по чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ (В същата насока Тълкувателно решение №1 от 04.06.2020г. на ВКС по т.д. №1/2018г., ОСГК). При тази нормативна уредба сроковете по чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ следва да се разглеждат като инструктивни, а не като преклузивни. Неоснователно е поддържаното в касационната жалба становище за нарушение на административнопроцесуалните правила на чл.74, ал.2 от ЗПКОНПИ. Решението за установяване на конфликт на интереси съдържа фактически и правни основания за издаването му.

Съотнасяйки установената фактическа обстановка към релевантната правна уредба, първоинстанционният съд обосновано отхвърля протеста на Окръжна прокуратура – Враца срещу Решение №РС-57-19-024 от 19.02.2020г. на КПКОНПИ, в частта по т.1. Административният съд законосъобразно възприема тезата на органа, изложена в т.1 на решението, съобразно която наличието на проведени открити търгове с явно наддаване, в комисиите по провеждането на които Николова не е участвала, формират извод за липса на облага, обуславящ липсата на частен интерес, респективно липсата на конфликт на интереси.

Основателно е възражението на процесуалния представител на М. Николова, в което е посочено, че в касационния протест са изложени обстоятелства по отношение на лице Д.Т., което за първи път се споменава като фигура в процеса. В касационния протест не се сочат обстоятелства, водещи

до промяна на изводите, формирани от първоинстанционния съд при осъществения съдебен контрол за материална законосъобразност на оспореното решение на КПКОНПИ, в частта по т.1, обхващаща преценката досежно наличието на установените от компетентния орган релевантни юридически факти (изложени като мотиви в акта) и съотнасянето им към нормите, посочени като правно основание.

По отношение на Решение №РС-57-19-024 от 19.02.2020г. на КПКОНПИ, в частта по т.2 до т.10, касационната инстанция намира първоинстанционното решение за неправилно.

От анализа на нормативната регламентация, установена в разпоредбите на чл.2 ЗПУКИ (отм.), респ. чл.52 от ЗПКОНПИ следва извод, че фактическият състав на конфликта на интереси изисква кумулативното наличие на три материалноправни предпоставки, а именно: лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл.3 ЗПУКИ (отм.), респ. лице заемащо висша публична длъжност по смисъла чл.6 от ЗПКОНПИ, частен интерес на това лице по см. на чл.2, ал.2, във вр. с ал.3 ЗПУКИ (отм.), респ. чл.53, във вр. с чл.54 от ЗПКОНПИ и възможност този частен интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията на лицето, заемащо висша публична длъжност, или на задължението му по служба.

Първоинстанционният съд възпроизвежда легалните дефиниции на понятията „конфликт на интереси“, „частен интерес“ и „облага“, без да изследва въпроса как посочените в тях елементи на съставомерност са осъществени в конкретния случай, поради което изводите му за наличие на конфликт на интереси са неправилни и необосновани.

При неправилно приложение на материалния закон, първоинстанционният съд приема, че от упражнените от М. Николова – кмет на община К. правомощия по служба - сключване на договори за наем на земеделски земи, след провеждане на процедури за отдаване под наем чрез публичен търг с явно наддаване, е реализирана нематериална облага, изразяваща се в помощ и подкрепа по смисъла на чл.2, ал.3 от ЗПУКИ (отм.), респ. Чл.54 от ЗПКОНПИ за свързаното с нея лице по смисъла на &1, т.15, б. „б“ ЗПКОНПИ ЕТ „***“, при наемане на земеделски земи, собственост на община К. и реализиране на намерението му за развиване на земеделска дейност, в наетата земеделска земя, общинска собственост.

В обжалваното решение не са наведени доводи и не са събрани доказателства, които да сочат на евентуално отклонение и / или противоречие с публичен интерес. Сключването на договори за отдаване под наем, респ. аренда на общински имоти, представлява дейност по управлението на недвижими имоти – общинска собственост, което се извършва под общото ръководство и контрол на общинския съвет, съобразно чл.8, ал.1 от Закона за общинската собственост и Наредба №4 на Общински съвет за реда на придобиване, управление и разпореждане с имоти и вещи, собственост на община К. Отдаването под наем на земеделски земи е съответно на положителния публичен интерес, като наемната цена представлява приход в бюджета на общината, в противовес на безстопанственото им пустеене.

Отдаването на имот - частна общинска собственост под наем, респ. аренда съставлява сложен смесен фактически състав, съдържащ последователно осъществявани елементи, част от които с

административноправен характер, а други - с гражданскоправен характер. Процедурата започва с решение на общинския съвет по чл.21, ал.1, т.8 от ЗМСМА и чл.24а, ал.5 от ЗСПЗЗ, преминава през провеждане на публичен търг с явно наддаване от комисия, която се състои от три до пет членове, като един от членовете следва да бъде правоспособен юрист и един икономист. В зависимост от преценката на редовността на документите, подадени в търга и наддавателните предложения комисията по провеждане на търга с явно наддаване предлага на кмета на общината да обяви съответното лице за спечелило. Наемната цена се определя в рамките на процедурата за провеждане на търга с явно наддаване, в която кметът не участва. Въз основа на резултатите от проведения търг или конкурс се сключва договор за наем или аренда от общината, представлявана от кмета.

От писмените доказателства се установява, че ЕТ „***“ е реализирал доминиращо положение на пазара на договорите за наем на общинска земя в период, предхождащ встъпването на жалбоподателката като кмет през 2015г. Видно от представените договори (л.319 - л.445 от първоинстанционното дело) землищата, които съдържат значителен общински поземлен фонд в гр. К. и околните села - с. Г., с. Б., с. Х., от 2008г. се обработват от ЕТ „***“. Още от 2008г. землищата на населените места в община К. се обработват от същия наемател по договори, сключени от името на община К. от предходния представляващ общината кмет - Р.М. Горното обуславя липсата на нужда от помощ и подкрепа, предвид на обстоятелството, че наемателят е участвал легитимно в провежданите търгове с явно наддаване за отдаване на земеделските земи, включително и от общинския поземлен фонд. Сключените договори за наем са двустранни, съдържащи насрещни взаимни престации. Срещу правото да обработва общинските земеделски земи ЕТ „***" се е задължил да заплаща наемна цена. Налице е съпоставимост и идентичност в размера на престациите.

КПКОНПИ е събрала и други сключени договори за аренда на земеделска земя от арендатора ЕТ „***“ с трети лица, за аренда на ниви в местностите, в които се намират имотите, отдадени от М. Николова, за които същата получава аренда в размер на 50 лева за декар обработваема земеделска земя. В този аспект следва се отчетат изводите на КПКОНПИ, обективирани на стр.5, абз. 1 от решението, съгласно които от Анекс към Договор за аренда на земеделска земя, вписан на 27.02.2018г. по вх. №885 в Службата по вписвания, със срок за стопанската 2020 – 2021г. до стопанската 2026 – 2027г. е видно, че договореното арендно плащане, дължимо от арендатора ЕТ „***“ на арендодателя по посочения анекс е в размер на 50 лева за декар, ползвана земеделска земя. Същият размер на арендното плащане в размер на 50 лева за ползвана земеделска земя е договорен между арендодател – трето лице, вписан на 23.04.2018г. с вх. Рег. №1431 Анекс към Договор за аренда на земеделска земя в същите местности, в които са и нивите, собственост на М. Николова. Сходството на условията, при които договорите са сключени, изключва възможността за извод за осъществяване на нематериална помощ и подкрепа.

От протоколите по провеждане на търговете се установява, че ЕТ „***“ е бил единственият кандидат за участие в търговете с явно наддаване за сключване на договори с общински земеделски земи /с изключение на един от търговете, по отношение на който не се установява да е проведено оспорване/, тоест единственото лице, проявило интерес към конкурсната процедура

и изявило желание за участие е ЕТ „***“. Хипотезата по оказване на подкрепа и помощ на едно лице е корелативно обвързана от необходимостта същото да е поставено в конкурентна среда и отношения с други лица, и при тези условия евентуално да бъде облагодетелствано с действия, насочени към поставянето му в по-благоприятно положение в сравнение с останалите. При липса на други участници в търговете с явно наддаване оказването на помощ и подкрепа спрямо единствения участник дефинитивно се изключва. В случая не се установява облага от нематериален характер, доколкото не е създадено привилегировано положение за единствения участник в търга спрямо други.

Съгласно съдебната теория и практика, частният интерес се възприема като мотив, движеща сила, цел на действията и бездействията на овластеното лице. (Сравн.: Решение №6945 от 23.05.2014г. на ВАС по адм.д. №1791/2014г., VII о., Решение на ВАС по адм. дело №8592/2013г. и др.). Първоинстанционният съд не установява отделните елементи от фактическия състав и причинно-следствената връзка между тях. По силата на легалната дефиниция, разписана в §1, т.1 ЗПУКИ (отм.), респ. §1, т.15, б.“б“ ЗПКОНПИ, свързаността с юридическо лице се изразява в наличието на икономически и политически зависимости, които пораждат основателни съмнения в безпристрастността и обективността на служебното лице. Данни за подобна икономическа зависимост, обусловила реализирана нематериална облага, изразяваща се в помощ и подкрепа по смисъла на чл.2, ал.3 ЗПУКИ (отм.), респ. чл.54 ЗПКОНПИ за свързано с оспорващата лице по см. §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.), респ. §1, т.15, б."б" ЗПКОНПИ ЕТ „***“ по делото не са установени. Липсата на нормативно изискуемите елементи от фактическия състав на разпоредбата на чл.2 ЗПУКИ (отм.), респ. чл.52 ЗПКОНПИ, изключват наличието на конфликт на интереси (в този см. Решение №9950 от 16.07.2010г. по адм.д. №3931/2010г., V отд. на ВАС; Решение №6165 от 12.05.2010г. по адм.д. №3439/2010г., V отд. на ВАС; Решение №522 от 19.01.2015г. по адм.д. №5913/2014г., VII отд. на ВАС и др.).

Според практиката на Съда на Европейския съюз (СЕС), понятието „конфликт на интереси“ е обективно понятие, което за да бъде характеризирано подлежи на доказване дали лицето, заемащо висша публична длъжност е оказало влияние при провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка, респ. провеждане на публичен търг с явно наддаване, както и дали съществува реална опасност от възникване на практики, които могат да нарушат конкуренцията между оферентите (вж. в този смисъл Решение на Съда от 10 юли 2001г. по дело Ismeri Europa/Сметна палата, C-315/99 P, Recueil, стр. I-5281, точки 44—48; Решение на Съда по дело Fabricom, точка 114 по-горе, точки 33—36 , Решение на Съда от 19 май 2009г. по дело Assitur, C-538/07, Сборник, стр. I-4219, точки 26—30 и Решение на Съда от 23 декември 2009г. по дело Serrantoni и Consorzio stabile edili, C-376/08, Сборник, стр. I-12169, точки 39—40).

Липсата на нормативно изискуемите предпоставки по установяване конфликт на интереси във връзка със съставомерно изпълнително деяние, изразяващо се в неспазване на законово регламентираната забрана по 8 ЗПУКИ (отм.), респ. по чл.58 ЗПКОНПИ относно лице, заемащо публична длъжност по чл.3, т.8 ЗПУКИ (отм.), респ. лице заемащо висша публична длъжност по чл.6, ал.1, т.32 ЗПКОНПИ за сключване на договори за наем на земеделска земя в частен интерес на свързано с него лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ (отм.), обуславя извод за липса на

основание за налагане на глоба по чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ и за прилагане на санкционните последици на чл.81, ал.1 ЗПКОНПИ.

При наличие на касационните основания по чл.209, т.3, пр.1 и пр.3 АПК, Върховният административен съд – шесто отделение намира, че първоинстанционното решение следва да бъде отменено, в частта, в която е отхвърлено оспорването срещу Решение №РС-57-19-024 от 19.02.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, в частта, с която по отношение на М. Николова – кмет на община К. за мандат 2015г. – 2019г. е установен конфликт на интереси по т.2 до т.10 и наложените й глоби в размер на 5000 лева (пет хиляди лева) по всяка една точка от т.2 до т.10, включително, и в частта, в която се отнемат в полза на община К. сумите по т.5, т.7 и т.10. Доколкото спорът е изяснен от фактическа и правна страна и не се налага извършване на нови процесуални действия, вместо първоинстанционното решение следва да бъде постановено друго по съществото на спора, с което решението на КПКОНПИ, в съответната част, бъде отменено. В частта, с която е отхвърлен протеста на Окръжна прокуратура – гр. Враца срещу т.1 от Решение №РС-57-19-024 от 19.02.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, в която по отношение на М. Николова – кмет на община К. за мандат 2015г. – 2019г. не е установен конфликт на интереси, първоинстанционното решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, своевременно заявената от касационния жалбоподател акцесорна претенция за присъждане на съдебни разноски, се явява основателна. Същите следва да се възстановят от бюджета на органа, издал отменения акт - Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. От представения договор за правна помощ и съдействие и списък по чл.80 ГПК, във вр. чл.144 АПК се установява, че заплатените от жалбоподателката М. Николова съдебни разноски са в общ размер на 2570 лева (две хиляди петстотин и седемдесет лева), от които 70 (седемдесет лева) – държавна такса и 2500 (две хиляди и петстотин лева) – заплатено възнаграждение за един адвокат. С оглед фактическата и правна сложност на спора, материалния интерес, възлизащ на 45 373, 20 (четиридесет и пет хиляди триста седемдесет и три лева и 20 ст.) и приложимата в случая хипотеза на чл.8, ал.1, т.4 от Наредба №1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възражението за прекомерност на ответника по чл.78, ал.5 ГПК във вр. чл.144 АПК е неоснователно. Анализът на нормативното предписание налага извод, че за да се намали възнаграждението следва да са налице две кумулативно предвидени предпоставки: прекомерност на заплатеното възнаграждение съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото и искане на насрещната страна. Липсата на първата предпоставка (материалноправна по своя характер), обуславя извод за неоснователност на направеното искане за присъждане на по-нисък размер от заплатеното адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл. второ и чл.222, ал.1 от АПК, Върховният административен съд - шесто отделение,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №304/27.08.2020г., постановено по адм. дело №195/2020г. по описа на Административен съд – Враца, в частта, с която е отхвърлена жалбата на М. Николова против Решение №РС-57-19-024 от 19.02.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, с което е установен конфликт на интереси по т.2 до т.10, като вместо него

ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Решение №РС-57-19-024 от 19.02.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, в частта, в която по отношение на М. Николова е установен конфликт на интереси по т.2 до т.10 и наложените й глоби в размер на 5000 лева (пет хиляди лева) по т.2 до т.10, включително и в частта, в която се отнемат в полза на община К. сумите по т.5, т.7 и т.10.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №304/27.08.2020г., постановено по адм. дело №195/2020г. по описа на Административен съд – Враца в останалата част.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество да заплати на М. Николова : [ЕГН], с постоянен адрес: [адрес], съдебни разноски в общ размер на 2570 лева (две хиляди петстотин и седемдесет лева).

РЕШЕНИЕТО е окончателно.